čl. I. zákona č. 406 z r. 1922 — stanoví výslovně, že při rozlučování obcí jest dbáti toho, aby obce nově vznikající byly hospodářsky tak zajištěny, aby mohly plniti úkoly veřejné správy. Toto ustanovení týká se tedy jediné rozloučení obcí, nikoli však sloučení obcí. Tím padá i svrchu zmíněná výtka vadnosti řízení, kterážto výtka jest, jak jde na jevo z vývodů stížnosti, pouhým důsledkem výkladu, jejž dává stížnost cit. zákonnému ustanovení, a který, jak právě uvedeno, jest mylným. — — — —

Č. 5650.

Policejní právo trestní: Přestupku urážky úřadu (min. vnitra) podle § 12 lit. c) cís. nař. z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z. nelze se dopustiti obsahem stížnosti podané do rozhodnutí tohoto úřadu k nss-u.

(Nález ze dne 7. května 1926 č. 10.886/25.)

Věc: Dr. Osvald Th. v O. proti zemské správě politické v Brně stran přestupku §u 12 c) nař. č. 96/1854.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nálezem měst. rady v O. z 1. prosince 1924 byl st-l uznán vinným přestupkem ve smyslu § 12 lit. c) cís. nař. z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z., jehož se dopustil tím, že ve své stížnosti, jíž jako právní zástupce Jana S. v L. podal k nss-u proti rozhodnutí min. vnitra z 2. června 1924 ve příčině zjištění národnosti Jana S. a jeho dětí, broje proti výroku ministerstva, že výrok o národnosti dětí jest pravoplatný a tvrdě, že výrok nemůže nabýti pravomoci proto, že nebylo řádného doručení jeho, použil tohoto výroku: »Tak by asi soudil každý bezelstný právník, ovšem poměrů našich neznalý, avšak u nás se věci mají jinak,« kterýmižto slovy použil způsobu psaní proti min. vnitra, úřad tento urážejícího a byl proto dle § 11 cit. cís. nař. odsouzen k pokutě 100 K, po případě k vězení 7 dnů.

Nař. rozhodnutím nebylo vyhověno odvolání, v němž st-l popírá urážlivý obsah inkriminovaného výrazu, poněvadž tento logickým závěrkem znamená vinění ministerstva ze lstivosti při vyřizování, tedy z vlastnosti urážlivé, čímž jest splněna známka urážlivosti.

Nss o stížnosti uvážil takto:

Stížnost vytýká mimo jiné, poukazujíc k čl. IV. uvozovacího zákona k tr. zák., že skutková podstata přestupku urážlivého způsobu psaní podle § 12 lit. c) cís. nař. může býti dána jen, byl-li urážlivý spis podán u onoho úřadu, proti němuž urážka směřuje; byl-li urážlivý spis podán u jiného úřadu, jde ve smyslu čl. V. zákona ze 17. prosince 1862 č. 8 ř. z. z r. 1863 o přestupek přikázaný trest. soudu a nikoliv polit. úřadu, že tedy polit. úřady v daném případě k rozhodování příslušny nebyly. Nss shledal námitku tuto důvodnou.

Dle § 12 lit. c) cís. nař. podléhá trestu v § 11 cit. nař. ustanovenému, kdo používá ve spisu jím sepsaném a úřadu podaném způsobu psaní pro tento úřad urážlivého. Ze znění této normy vysvítá zřejmě, že spa-

dají pod ni jen případy, kde urážka v podání obsažená směřuje přímo proti úřadu, na který podání jest řízeno.

V daném případě byl spis, o který jde, podán nikoliv u úřadu, proti němuž inkriminovaný výrok směřuje, nýbrž u nss-u. Nejde tu proto o případ předpisem cit. přikázaný pol. úřadům ke stíhání a k rozhodování.

Bez významu jest vzhledem k jasnému znění § 12 lit. c) cit. nař., že opis stížnosti k nss-u dle § 22 zák. o ss byl dodán ministerstvu jako straně žalované.

Poněvadž věc, o které bylo rozhodnuto, nespadá do jurisdikční moci úřadů správních, odporuje nař. rozhodnutí zákonu.

Č. 5651.

Živnostenské právo. — Administrativní řízení (Slovensko): I. Ve věcech živnostenských jest podle § 2 lit. c) zák. čl. XX : 1901 přípustno odvolání ke třetí stolici, třeba rozhodnutí obou stolic nižších jsou konformní. — II. Rekursní stolice nemůže ve sporných záležitostsech stran prominouti opožděné podání opravného prostředku.

(Nález ze dne 7. května 1926 č. 8923).

Věc: Theodor P. v L. proti ministerstvu obchodu (za súč. Alexandra W. adv. Dr. Jos. Ettel z Prahy) stran obsazení vymetacího okresu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem z 11. dubna 1923 č. 1452 vypsal okresní úřad v Prešově souběh na místo kominářského mistra okresu lemešanského.

Dle záznamu ve správních spisech zasláno bylo vypsání soutěže administraci Župních úředních novin v Košicích a Věstníku kominářských pomocníků v Bratislavě.

Ve lhůtě v souběhu určené došly žádosti 4 osob, a to: stěžovatele, Josefa S., Františka U. a Alexandra W.

Se souhlasem okresního úřadu v Košicích, jehož obvod částečně spadal do kominářského okesu lemešanského, rozhodl okresní úřad v Prešově dne 19. června 1924 pod č. 7866/24, že pokládaje stěžovatele za nejvhodnějšího uchazeče, jak pro jeho odborné zkušenosti, tak i proto, že jako dosavadní zástupce kominářského mistra v Lemešanech konal tuto službu od r. 1921 ke všeobecnému uspokojení, přiznává mu na základě ustanovení bodu 5 §u 2 statutu o kominářské živnosti č. 8006/345—1911 bývalé župy Šaryšské lemešanský kominářský okres s tím, že živnostenské povolení k provozování kominářské živnosti v obvodu lemešanském bude mu vystaveno po pravomoci tohoto rozhodnutí.

Odvolání z tohoto rozhodnutí podané Alexandrem W. zamítl župní úřad v Košicích rozhodnutím ze 7. srpna 1924 č. 43735 jako zákonného podkladu postrádající a ponechal v platnosti rozhodnutí okresního úřadu v Prešově na základě důvodů v něm obsažených, s poučením, že proti tomuto s prvostupňovým rozhodnutím souhlasného rozhodnutí může se ve smyslu § 3 zák. čl. XX/1901 podati revisionální žádost